

Eiffelovka v Poličce!

Už za pár týdnů to celé vypukne. Budou oslavy, hostiny, exkurze a velmi uhlazené podávání rukou. To vše nás po roce opět čeká a nemine. Pro nováčky vysvětlujeme: minulý rok se tady, na naší škole, uskutečnila mezinárodní soutěž - Vaření bez hranic. To byla sláva. Raut, návštěvy okolí Poličky i vzdálenějších oblastí a spouta dalšího. Tohle nás opět čeká!

Pro ty, kteří o ničem neví: 9. - 17.4. budeme mít vzácné hosty! Přijede se na nás podívat sama „Eiffelova věž“, respektive obyvatelé z této země. Moc informací jsme nedostali, ale tohle víme na 100%. Budou se tu seznamovat s naším prostředím, lidmi, školou a zvyky a celkově s naší kulturou. Návštěvy měst ČR se budou konat i o víkendu. Např. v sobotu se pojedou do Prahy. Ale hlavním cílem této návštěvy je prohlubovat naši znalost angličtiny v následné komunikaci s Francouzi (i mimo projekt).

Tímto ale nekončíme. Ve dnech 19. - 24.4 pojedeme my tam! Jediné, co víme, je, že budeme mluvit a mluvit english. Nicméně přípravy vrcholí. Až tohle celé skončí, bude už konec dubna a nás, co školu tento rok nepověsí na hřebík, bude čekat už jen květen a červen!

šp

Veletřh fiktivních firem v Náchodě

Dne 26. 2. jsme se my, žáci třídy H4, zúčastnili regionálního veletřhu fiktivních firem v Náchodě.

Už asi v polovině cesty se naskytl menší problém. Jedno z aut začalo vydávat pisklavé zvuky, které pravděpodobně přicházely od brzdových destiček. Otravovalo nás to celou cestu. Za stálého pískání jsme dorazili do Náchoda a hledali „místo činu“. Samozřejmě jsme si udělali menší okružní jízdu po městě, aby to nebyla taková nuda. Na druhý pokus se ale podařilo! Zaparkovali jsme před náchodským divadlem a stěží, asi po milionech schodů, jsme nanosili všechny potřebné věci dovnitř. Nahoře jsme zjistili, že budeme konkurovat 23 firmám, a dokonce i 6 firmám ze základních škol! Obchodování probíhalo v pořádku, přišlo sem tam pár cizinců, sem tam pár záluďných otázek, se kterými se ne vždy bylo jednoduché poprat. Samozřejmě jsme nabízeli i linecké cukroví z naší školní cukrárny. Bylo nabídnuto i jedné paní hodnotitelce. Ta odmítla se slovy, že drží dietu. Následovala rychlá, ale nepříliš šťastná odpověď: „Vždyť to na vás není vidět!“ Ať žijí trapasy!

Odpoledne proběhlo vyhlašování výsledků. Překvapivě jsme obdrželi 3. místo v soutěži o nejlepší katalog a celkově jsme získali bramborové medaile, což našťve! :D

Poté jsme sebrali těch svých pár švestek a vydali se směrem k domovu. Opět jsme měli co poslouchat. Dokonce se přidaly i další bláznivé zvuky! Znělo to, jako bychom měli pod kapotou ještě nějaké jiné zvíře, ne jen těch pár koní. Každopádně, dojeli jsme v pořádku a výlet si užili. Jen nám ještě teď občas píská v uších!

ad

V tomto čísle Zouvákovin vám alespoň trošku představíme Martinu Vodvářkovou, studentku druhého ročníku oboru kuchař – číšník.

Kolik je ti vlastně let, Marťo?

Je mi sedmnáct let a v červenci mi bude osmnáct.

Proč sis vybrala tuhle školu?

Vaření mě vždy bavilo a na dni otevřených dveří mě velice zaujalo vyřezávání do ovoce a zeleniny, a tak jsem si řekla, že to zkusím.

Baví tě tvůj obor, nebo jsi od toho očekávala něco jiného?

Můj obor mě baví.

Máš přítele?

Přítele nemám.

Jaké máš koníčky?

Fotbal, carving-vyřezávání do ovoce a zeleniny, baristiku a posezení s přáteli.

Co ráda děláš ve volném čase?

Ráda si vždy vyjdu s přáteli.

Máš nějaké sourozence?

Ano, mám jednoho sourozence, a to sestru Žanetu :-)

Máš nějakou brigádu ve svém oboru?

Ano, „brigádníčem“ v Restauraci v Panské zahradě v Předhradí.

Jezdíš na soutěže? Na jaké?

Jezdím na soutěže v carvingu a jako baristka.

Věnuješ se vyřezávání ovoce a zeleniny, jak dlouho a kdo tě k tomu přivedl? Baví tě to a popřípadě chtěla by ses tomu věnovat i v budoucnu?

V prváku jsem si udělala kurz, tak to je tak rok a půl. Jak už jsem se zmínila v jedné otázce, zaujalo mě to už na dni otevřených dveří. A v budoucnu bych se tomu určitě chtěla věnovat.

Soutěžíš i jako baristka, jak ses k tomu dostala?

Tak určitě mít nějaký ten kurz je dobré a baristický kurz mi přišel jako velice zajímavý a můžu si s ním najít i dobrou práci, která by mě bavila. Na soutěži v baristice jsem byla zatím dvakrát a určitě to jsou další dobré zkušenosti.

Tvůj největší úspěch na nějaké soutěži?

Můj největší úspěch byl v carvingu v Českých Budějovicích na dýňovém šampionátu, to jsem skončila ve zlatém pásmu na třetím místě :-)

Až dostuduješ svůj obor, chtěla bys dál studovat?

Nebo prostě, co bys chtěla dělat po škole?

No, přemyslím o nástavbě na SOŠ a SOU Polička, ale mám ještě rok času na rozhodování, tak se uvidí.

ml

Martina na soutěži baristů - Žatecký pivo cup 2015

Patří k nejoblíbenějším mistrům na škole, možná proto, že je jediným mužem mezi kuchařskými učiteli odborného výcviku. Je empatický a má smysl pro humor a rozhodně s ním není nuda. Dnes vám představujeme Vladimíra Andrlíka.

Kolik vám je let?

Na podzim mě čekají čtvrté kulatiny.

Máte děti?

Děti mám tři. Nejstarší je dcera Vendulka (10 let) a potom mám dva kluky, Radima (7 let) a nejmladšího Vítku (7 měsíců).

Co děláte ve volném čase?

Mými velkými koníčky jsou zahrada a akvaristika.

Slyšela jsem, že jste se stal členem zastupitelstva Kamence. Je to pravda?

Ano, na podzim po volbách jsem se stal členem zastupitelstva.

Jak jste se tam dostal? A co všechno jste pro to musel udělat?

No to je otázka, dostal jsem se tam pro velký počet hlasů. Ale úplně nováček nejsem, v zastupitelstvu už jsem byl v letech 1996 – 2000. Úspěch přikládám tomu, že se aktivně zúčastňuji společenských akcí v obci.

Bydlíte v rodinném domku, nebo v bytě?

Koupili jsme si v Kamenci starší dům, samozřejmě se zahradou, který jsme si zrekonstruovali.

Co jste dělal, než jste přišel na tuto školu?

Stále jsem byl věrný gastronomii. Na vojně jsem vařil v kuchyni a potom jsem pracoval jako číšník.

Díky čemu jste se dostal na tuto školu?

Tak určitě je potřeba pro tuto práci délka praxe a potřebné vzdělání. Já jsem byl osloven, když se uvolnilo místo z důvodu mateřské a už tady působím sedm let.

Kolik času trávíte přípravou na rauty?

Nedá se to spočítat na hodiny, záleží na velikosti rautu. Samozřejmě je to záležitost více osob, když se třeba připravují i teplé pokrmy.

Jak jste spokojen se zařízením školy?

Za dobu mého působení na škole se hodně investovalo do oprav a modernizace zařízení. Samozřejmě, když dělám v provozu, vidím nedostatky, které by se ještě daly řešit. A věřím, že časem i na ně dojde.

Přemýšlel jste někdy o tom, že byste provozoval vlastní restauraci?

Byly časy, kdy jsem o tom uvažoval, i příležitost by byla. Vždycky se mi líbil styl rodinného penzionu třeba někde na horách. Samozřejmě to přináší spoustu obětování a volného času. Dnes, když už mám rodinu, bych ten čas raději trávil s nimi.

rš

Veletrh fiktivních firem v Praze

Je úterý 17. 3. něco okolo deváté hodiny a my přicházíme na pražské výstaviště, kde se koná již 21. ročník mezinárodního veletrhu fiktivních firem. Vstupujeme na výstaviště a rozhlížíme se, kde jsou prostory pro naše stánky. Jen co je najdeme, začneme vybalovat věci a připravovat náš stánek. Asi po dvouhodinovém náročném stavění svůj stánek dokončujeme a doladujeme poslední detaily. Jsme tu jako dvě úplně rozdílné firmy. Firma třídy G3 se prezentuje jako Fresh catering, s. r. o., kdežto firma třídy H3, k níž patřím i já, se představuje jako cestovní kancelář Česko pod lupou, s. r. o. Konkurence je zde opravdu velká. Je tu celkem 119 firem jak z České republiky, tak ze zahraničí.

Odbila druhá hodina a veletrh oficiálně začíná. Firmy mezi sebou začínají obchodovat. Nejdříve do našeho stánku lákáme zákazníky z ostatních firem. A to tak, že dívky stojí před stánkem s katalogy v ruce a ptají se kolemjdoucích, zda mají rádi cestování a jestli by je zajímala naše nabídka.

Přicházejí první zákazníci, kteří si vybírají z naší nabídky zájezdů. Následně s nimi sepisujeme cestovní smlouvu a vystavujeme fakturu. Až v této chvíli zjišťujeme, že to není zdaleka tak jednoduché, jak jsme si mysleli. Až na pár chybiček jsme první den zvládly docela dobře.

Ve středu je veletrh přístupný pro veřejnost, tudíž obchodujeme s různými lidmi. Už jsme trochu otrkaní, takže jde vše lépe. Přichází k nám cizinec a my s ním začínáme obchodovat. Vybere si zájezd a sepisují s ním anglickou cestovní smlouvu. Ptám se ho na jméno, ale nerozumím mu. Poprosím ho, jestli by jméno ještě jednou zopakoval, ale stále nerozumím. Pak se nabídne, že své jméno, adresu a datum narození vyplní sám. To se mi ulevilo. Nakonec je vše ok a cizinec velmi nadšený odchází. A víte, jak se jmenuje? Eemelio Kokotti.

Je čtvrtek, poslední den, kdy už jsme všichni nervózní, unavení a zvědaví, jestli vůbec něco vyhraje. Náladu nám však vrací obchodování s cizinci, ale i s místními, s kterými se zasmějeme. Dnešek utíká velmi rychle, je okolo půl dvanácté a již brzy bude vyhlášení. Právě ve chvíli, kdy přijel pan zástupce Švihel, se vyhláší soutěž o nejlepší katalog. Moderátor říká: „Třetí místo v kategorii o nejlepší katalog z českých fiktivních firem získává fiktivní firma CK Česko pod lupou“. Všichni křičíme a jsme z toho vedle. Ředitelka naší fiktivní firmy Šárka Pávková jde na podium přebrat cenu. Vrací se a všichni se shromažďujeme okolo poháru. Paní učitelky Pražanová a Boštíková a pan zástupce Švihel jsou z toho nadšení a my též. Vyslechne všechny kategorie a následně se přesuneme k balení našich stánků. Když vše zabalíme a narovnáme do auta spolu s panem zástupcem Švihlem, paní učitelkou Pražanovou a třemi dalšími žáky, odjíždíme zpátky do Poličky. Zbytek žáků jede s paní učitelkou Boštíkovou vlakem.

Byly to náročné čtyři dny, ale jsme rádi, že nám škola umožnila tu být a my ji mohli reprezentovat. S radostí budeme jezdit i nadále na ostatní veletrhy, kde budeme mít možnost se prezentovat.

im

Redakce: Š. Pávková, A. Drahošová, R. Šimáková, I. Makovská, C. Kroulíková, M. Laštůvková, M. Šplíchalová
Fotografie: školní galerie, I. Makovská; **Kontakt:** zouvakoviny@seznam.cz